Nr.133044516

S P R I E D U M S

Rīgā, 2016.gada 26.septembrī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Ādamsone-Struža, rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz **/pers. A/**, personas kods /personas kods/ (turpmāk-Sūdzības iesniedzējs), sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk-Iestāde) 2016.gada 24.marta lēmumu Nr.726 (turpmāk-Lēmums).

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas rajona tiesā 2016.gada 24.aprīlī saņemta /pers. A/ sūdzība par Iestādes Lēmuma atcelšanu. Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 3.maija lēmumu sūdzība pieņemta, un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2016.gada 11.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors U.Šaltans sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.112101451 par to, ka 2016.gada 11.februārī plkst.11.00 automašīna /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietota stāvēšanai Rīgā, Eduarda Smilģa ielā pie nama Meža 4A, tuvāk par 5 m no krustojuma ar Puķu ielu, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 121.6.punktā noteiktās prasības izdarot Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, par ko uzlikts naudas sods 40 EUR apmērā (lietas 31.lapa).

[3] Nepiekrītot sastādītajam protokolam, Sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja Iestādē.

[4] Iestāde administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.112101451 atstāja negrozītu, bet sūdzību noraidīja, turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 14.-18.lapa):

[4.1] LAPK 286.panta pirmajā daļā noteikts, ka sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstāka iestāde izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem - pēc visu lietas materiālu saņemšanas. Cita starp šī panta otrajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpumu lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

[4.2] CSN 121.6.apakšpunkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt krustojumā un tuvāk par 5 m no tā, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921. ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Saskaņā ar CSN 2.20.apakšpunktu krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409.ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.) vai iebrauc tajā.

[4.3] LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkta sankcija par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas paredz transportlīdzekļa vadītājam piemērot naudas sodu 40 *euro* apmērā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē, ka tā ir pārkāpusi apstāšanās vai stāvēšanas noteikumus, turklāt persona saucama pie administratīvās atbildības gadījumā, ja pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības, kā ari tad, ja pārkāpums izdarīts apzināti ar nodomu..

[4.3] Lietā pievienotajos foto uzņēmumos, kurus policijas darbinieks veicis pārkāpuma konstatēšanas brīdī, redzams, ka transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, nepārprotami novietots tuvāk par pieciem metriem no Eduarda Smilģa ielas un Puķu ielas krustojuma. Līdz ar to secināms, ka jaunākais inspektors U.Šaltāns konstatējis administratīvo pārkāpumu un saskaņā ar piešķirtajām pilnvarām pamatoti sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu.

Iestāde vadītājam paskaidro, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas. Brauktuvju krustošanās vieta ir paaugstinātas bīstamības ceļa daļa, kur krustojas no dažādiem virzieniem braucošu transportlīdzekļu braukšanas trajektorijas, līdz ar to vadītājiem pirms iebraukšanas brauktuvju krustošanās vietā ir jāpārliecinās, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki.

[4.4] Norāda, ka transportlīdzekļu vadītājiem tiek izvirzīta obligāta prasība, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai, novietot to tādā veidā, lai tiktu ievērotas CSN prasības. Apstāšanās un stāvēšanas gadījumos vadītājam ir iespēja netraucēti novērtēt apkārtējo situāciju, ja nepieciešams, arī pēc izkāpšanas no transportlīdzekļa. Iestādes ieskatā stāvēšanas noteikumu pārkāpšana, konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama,

lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

[4.5] Materiāla izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.112101415 transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/7, vadītājam. Viņa darbībās policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi netika konstatēti.

[4.6] Konkrētajā gadījumā par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir administratīvais naudas sods 40 *euro* apmērā. Lai piemērotu konstanti noteiktos sodus, pietiekami ir kvalificēt izdarīto pārkāpumu saskaņā ar noteikto LAPK pantu. Lietderības apsvērumus attiecībā uz soda lielumu šādā gadījumā izdarījis likumdevējs (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 13.septembra sprieduma lietā Nr.A42769008 11.punktu*). Vienīgie apsvērumi var tikt izdarīti LAPK 21.panta kontekstā, proti, apsvērumi par pārkāpuma maznozīmīgumu.

LAPK 21.panta pirmā daļa paredz, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, savukārt minētā panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē nepārsniedz 40 *euro* un, ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

[4.7] Izvērtējot konkrētās lietas apstākļus, Iestāde atzīst, ka pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu. Iesniedzējs ir pārkāpis apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, novietojot transportlīdzekli krustojumā. Tātad pārkāpējs ar savu rīcību aizskar citu transportlīdzekļu vadītāju intereses. No iesnieguma satura izriet, ka iesniedzējs atzīst, ka transportlīdzekli novietojis Eduarda Smilģa ielas un Puķu ielas krustojumā, taču neatzīst, ka tā novietota tuvāk par 5 metriem, kas redzams no fotogrāfijām, kā arī persona norāda, ka viņa vadītais transportlīdzeklis netraucē redzamību transportlīdzekļiem, kas izbrauc no Puķu ielas.

Arī Augstākās tiesas Senāts norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk. Senāta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

[4.8] Iestādei, vērtējot iesniegumā norādīto, nerodas pārliecība, ka persona saņemot mutvārdu aizrādījumu sapratīs savas rīcības prettiesiskumu un turpmāk šādu uzvedību nepieļaus.

Iestāde uzskata, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu piemēroto sodu.

[5] Par Lēmumu Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 7.-13.lapa).

[5.1] Nepiekrīt Lēmumam, jo krustojumā brauktuvju daļas atdala ceļa horizontālais apzīmējums Nr.920, kas beidzas pirms Sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa. Līnija iet lokā no Puķu ielas un sākas krietnu gabalu pirms krustojuma ar Eduarda Smilģa ielu, taču krustojumā ar Eduarda Smilģa ielu tā pāriet taisnā līnijā vismaz 5 metru attālumā no Sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa. Tā kā nošķirt konkrētā loka beigas ir samērā sarežģīti, pēc vairākkārtējas vietas apskates secināja, ka nav iespējams nepārprotami noteikt piecu metru robežu, kā to novērtējusi Iestāde, pamatojoties uz iesniegtajiem foto attēliem, jo loks no dažādiem leņķiem rada mānīgu iespaidu. Lai vizuāli novērtētu atstatumu no Nr.920 līnijas loka beigām, kas pāriet taisnā līnijā līdz tās galam, pievienoja papildus foto attēlus.

[5.2] Uzskata, ka Iestāde nav pietiekoši iedziļinājusies lietas apstākļos. Ja arī pārkāpums tiesas skatījumā tiktu konstatēts, Sūdzības iesniedzēja novietotā transportlīdzekļa atrašanās vieta netraucē un neaizsedz redzamību no Puķu ielas braucošajiem transportlīdzekļiem. Tā kā transportlīdzeklis atradās krietnu gabalu no Puķu ielas krustojuma ar Eduarda Smilģa ielu, nav pamata uzskatīt, ka transportlīdzeklis aizsedz no Puķu ielas braucošo transportlīdzekļu skatu, jo sevišķi krustojuma konstrukcijas dēļ - krustojums no Puķu ielas pret Eduarda Smilģa ielu ir vērsts virzienā pa labi, lai labāk pārredzētu labo brauktuves pusi, tāpēc kreisajā pusē novietotais Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis atrodas nedaudz tālāk kā citā regulārā krustojumā.

[5.3] Arguments, kuru minēja sūdzībā, taču Iestāde nav ņēmusi vērā, ir transportlīdzekļu kustības raksturs minētajās krustojuma ielās. Abas ielas, Puķu iela un Eduarda Smilģa iela, ir vienvirziena ielas, tāpēc no Puķu ielas braucošie transportlīdzekļi faktiski ir spiesti novērtēt tikai pa Eduarda Smilģa ielu braucošo transportlīdzekļu plūsmu virzienā no labās uz kreiso pusi, kas kalpo kā vainu mīkstinošs apstāklis, ja vaina tiktu konstatēta. Protokolā minētajā krustojumā nav iespējams iebraukt Puķu ielā no Eduarda Smilģa ielas, kā arī pa labi uz Eduarda Smilģa ielu no Puķu ielas. Arī no Meža ielas, ar kuru krustojas Eduarda Smilģa iela, nav iespējams nogriezties uz Eduarda Smilģa ielu, jo to nepieļauj ceļa zīme Nr.301.
Saņemot mutvārdu aizrādījumu, saprastu savas rīcības prettiesiskumu un turpmāk šādu uzvedību nepieļautu.

[5.4] Līdzīgi kā Iestāde, arī Sūdzības iesniedzējs nespēj apstrīdētajā protokola lēmumā ar Nr.726 atrast atbilstošus argumentus, kas apliecinātu Iestādes motivāciju lēmuma negrozīšanā. Iesnieguma saturā neminēja vainu mīkstinošus apstākļus, jo apelēja par konkrēto situāciju, kurā savu vainu vienmozīmīgi nespēj noteikt, krustojuma sarežģītās konstrukcijas un neseno 121.6 likuma grozījumu rezultātā. Dotajā situācijā pārkāpums, ja tāds tiks atkārtoti konstatēts, ir izdarīts neapzināti, neprecīzi novērtējot 5 m robežu no krustojumu atdaloša loka līdz Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklim, turklāt redzamību konkrētajā situācijā apgrūtināja arī lietus, par kura esamību liecina arī fotogrāfijās esošās peļķes. Pēc administratīvā pārkāpuma protokola izrakstīšanas, atkārtoti transportlīdzekli stāvēšanai Puķu un Smilģa ielu krustojumā nav novietojis un rūpīgāk izvērtē 5 m robežu no jaunajām likuma normu krustojuma robežām.

[5.5] Tāpat Sūdzības iesniedzējs norāda dažus LAPK 32.panta otrās daļas apstākļus, kādēļ mutisks brīdinājums būtu uzskatāms par labāko risinājumu esošajā situācijā:
- ir maģistrantūras students Rīgas Tehniskajā universitātē un studē bez mācību parādiem, kā arī saņem studiju stipendiju, kas ir vienīgais esošais ienākumu avots;

- ar transportlīdzekli pārvietojas tādēļ, ka tas ir ekonomiski izdevīgāk, jo ceļš uz augstskolu un bezpeļņas prakses darbavietu jāmēro no Olaines, turklāt bieži vēlās vakara stundās. Norādītā soda apmērs ir neadekvāts pārkāpuma raksturam, jo ar uzlikto soda apmēru var mērot ikdienas ceļa posmu divu nedēļu garumā;
- nāk no daudzbērnu ģimenes, kur visi bērni arvien ir vecāku apgādājamie, tāpēc nav pamata uzskatīt, ka arī ģimenes mantiskais stāvoklis būtu ievērojami augsts;
- nav neviena ceļu satiksmes administratīvā pārkāpuma.

Augstākminētie punkti apliecina, ka Iestāde ir pamatojusi tikai uz iesnieguma saturu, neizvērtējot konkrēto personas biogrāfiju un pārkāpumu vēsturi, tāpēc Iestādes izteiktie pieņēmumi Sūdzības iesniedzēja ieskatā nav uzskatāmi par objektīviem.

[5.6] LAPK 21.pants paredz: ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, savukārt minētā panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 *euro* un, ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Apstrīdēto Iestādes Lēmumu izvērtējis arī Augstākās tiesas Senāts, norādot sekojošo: "Arī Augstākās tiesas Senāts norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk. Senāta 2009.gada 12. februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

Iestāde, iepazīstoties ar Augstākās tiesas Senāta novērtējumu, izlēma lēmumu nemainīt, pamatojoties uz saviem apsvērumiem un redzējumu par pārkāpuma smagumu, neņemot vērā Senāta teikto un krustojuma specifiku.

[5.7] Apgalvo, ka mutisks brīdinājums būtu piemērots sods, lai šādu pārkāpumu turpmāk vairs nepieļautu, jo sods ir pārāk bargs priekš studenta bez ienākumiem, kurš līdz šim nav pārkāpis Ceļa satiksmes likumu normas.

[6] Lietas dalībnieki līdz lēmumā norādītajam datumam, 2016.gada 29.augustam, tiesā nav iesnieguši paskaidrojumus, pieteikuši noraidījumu, kā arī nav lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

[8] Tiesa, pārbaudījusi Iestādes Lēmuma motivāciju, kas norādīta šā sprieduma [4-4.8] punktā, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Proti, Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka Sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā minēto administratīvo pārkāpumu.

Iestādes Lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka: ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa pievienojas Iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[9] Par Sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda.

[10] LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkts paredz atbildību par stāvēšanu krustojumā un tuvāk par pieciem metriem no tā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkts, jākonstatē, ka persona ir novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai krustojumā vai tuvāk par pieciem metriem no tā.

[11] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzējs bija novietojis transportlīdzekli Rīgā, Eduarda Smiļģa ielā, pie nama Meža ielā 4A, pie krustojuma ar Puķu ielu.

[12] Lietā ir strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs bija novietojis minēto transportlīdzekli tuvāk kā 5 m no krustojuma.

CSN 121.6.apakšpunkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt krustojumā un tuvāk par 5 m no tā, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u. tml.).

Tiesa, pārbaudot lietas materiālos esošos pierādījumus – fotoattēlus no pārkāpuma vietas – nekonstatē CSN 121.6.apakšpunktā noteiktos

izņēmumus, kas dotu tiesības novietot transportlīdzekli stāvēšanai krustojumā un tuvāk par 5 m no tā.

CSN 2.20.apakšpunkts noteic, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409. ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u. tml.) vai iebrauc tajā.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkts noteic, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas) [..].

Atbilstoši CSN 2.8.punktam brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai.

Tādējādi ceļš ir plašāks jēdziens nekā brauktuve. Proti, ar brauktuvi jāsaprot ceļa daļa, neieskaitot ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas, respektīvi, neieskaitot tās vietas, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai. Līdz ar to jēdziens "krustojums" sevī ietver arī jēdzienu "brauktuvju krustošanās vieta".

Līdz ar to krustojums šaurākā nozīmē ir vieta, kur krustojas brauktuves. Tieši šādā nozīmē ir jātulko CSN 2.20.apakšpunkts. Uz to norāda tiesību normas teksts, kas nosaka krustojuma robežas. Proti, krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Tātad krustojumā iekļaujas tikai krustojošos brauktuvju teritorija, nevis visas ceļa daļas.

No iepriekš minētā secināms, ka ar CSN 121.6.punktā minēto brauktuvju krustošanās vietu saprotams arī CSN 2.20.apakšpunktā minētais krustojums (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 11.jūnija spriedums lietā Nr.A42929109*).

Pārbaudot lietā esošos fotoattēlus, kas veikti pārkāpuma fiksēšanas brīdī, tiesa atzīst, ka lietas materiālos esošajās fotogrāfijās ir nepārprotami redzams, ka automašīna VW Golf, valsts numura zīmi JH 9607, ir novietota tuvāk par 5 m no krustojuma ar Puķu ielu.

[13] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nošķirt konkrētā loka beigas ir samērā sarežģīti, un līdz ar to nav iespējams nepārprotami noteikt piecu metru robežu.

Tiesa vērš uzmanību, ka LAPK 149.[10]panta piektās daļas 8.punkts noteic: "krustojumā un tuvāk par pieciem metriem no tā", nevis konkrēti 5 m. Tiesa atzīst, ka no lietas materiālie pievienotajiem fotoattēliem ir redzams, ka Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis novietots tuvāk par pieciem metriem no krustojuma, ņemot vērā automašīnas atrašanās vietu salīdzinājumā ar automašīnas un fotoattēlos fiksēto priekšmetu gabarītiem.

Līdz ar to minētos Sūdzības iesniedzēja iebildumus tiesa atzīst par nepamatotiem.

[14] Tiesas ieskatā Sūdzības iesniedzēja norādītais, ka novietoja stāvēšanai savu automašīnu konkrētajā vietā, netraucējot cietiem ceļu satiksmes dalībniekiem, ir tikai Sūdzības iesniedzēja subjektīvs viedoklis.

CSN 121.6.punkta noteikumi ir pieņemti tieši tāpēc, lai neaizskartu citi ceļu satiksmes dalībnieku iespēju netraucēti pārvietoties bez papildus apdraudējuma no citu ceļu satiksmes dalībnieku iegribas novietot automašīnu stāvēšanai jebkurā vietā, uzskatot, ka netraucē redzamību un nerada apdraudējumu.

Konkrētajā gadījumā Sūdzības iesniedzējam bija iespēja novietot savu automašīnu stāvēšanai citā vietā, nepārkāpjot CSN.

Bet, lai netiktu traucēta redzamība citiem satiksmes dalībniekiem, tādā veidā nodrošinot visu satiksmes dalībnieku drošību, likumdevējs ir noteicis Ceļu satiksmes likumā, CSN un LAPK, kādā veidā drīkst novietot transportlīdzekli un kādā veidā aizliegts novietot transportlīdzekli konkrētajā vietā, un Sūdzības iesniedzēja personiskais skatījums uz to, vai viņa novietotais transportlīdzekli netraucēja citiem satiksmes dalībniekiem, nevar būt par izņēmumu likuma normu ievērošanai.

Līdz ar to minētos Sūdzības iesniedzēja iebildumus tiesa atzīst par nepamatotiem.

[15] Sūdzības iesniedzējs norādīja uz LAPK 32.panta otrās daļas apstākļiem, kādēļ būtu jāpiemēro mutisks brīdinājums.

LAPK 32.panta otrā daļa noteic, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā tiesai vairs nav jāizdara. Proti, šajā gadījumā nav iespēju vērtēt piemērojamā soda veidu vai apmēru, ņemot vērā pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli u.c. apstākļus, kā to nosaka LAPK 32.pants.

Turklāt tiesa norāda, ka nav svarīgi, kurā mācību iestādē pārkāpējs mācās, kur strādā, kāda iemesla dēļ pārvietojas ar automašīnu, pat gadījumos, ja par pārkāpumu ir paredzēti dažādi sodi un naudas sodam noteikta minimālā un maksimālā robežā.

Līdz ar to minēto Sūdzības iesniedzēja iebildumus tiesa atzīst par nepamatotiem.

[16] Sūdzības iesniedzējs, gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lieta netiek izbeigta, lūdz piemērot LAPK 21.pantu un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Tiesa norāda, ka nav pieļaujama tiesību formāla izlietošana cita mērķa sasniegšanai nekā tas, ko attaisno patiesais likuma mērķis, kas šeit ir personas sodīšana par izdarīto administratīvo pārkāpumu, lai to atturētu no turpmākiem administratīvajiem pārkāpumiem. Protokols un lēmums ir pamatots ar normatīvo aktu prasībām, to ir pieņēmusi kompetenta amatpersona, un ir ievērots tāds administratīvo tiesību princips kā proporcionalitātes princips, jo labums, ko iegūst sabiedrība, ir lielāks par indivīda tiesībām nodarīto zaudējumu un sabiedrības interesēs ir vienveidīgi un precīzi ievērot Ceļu satiksmes likuma un CSN prasības, kas regulē apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu.

LAPK 21.pantā noteiktais regulējums nepiešķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotājam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Kā atzīts judikatūrā, administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

No lietas materiāliem redzams, ka pārkāpums ir saistīts ar transportlīdzekļa stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu un pārkāpjot CSN 121.6.punktu, tiek aizskartas citas transportlīdzekļu vadītāju intereses.

Lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, nepieciešams arī konstatēt to, ka Sūdzības iesniedzējs saprot, ka pārkāpums tika izdarīts un nožēlo izdarīto, kas šinī gadījumā nav noticis, jo Sūdzības iesniedzējs apstrīd administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu kā tādu.

Līdz ar ko tiesa pievienojas Lēmumā norādītajam, ka konkrētajā gadījumā nerodas pārliecība, ka persona, saņemot mutvārdu aizrādījumu, sapratīs savas rīcības prettiesiskumu un turpmāk šādu uzvedību nepieļaus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu.

[17] Tiesa atzīst, ka Iestāde savā Lēmumā ir atsaukusies un izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis CSN 121.6.punkta prasības un izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā.

LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu krustojumā un tuvāk par pieciem metriem no tā, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

[18] Tiesa norāda, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Senāta 2004.gada 23.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu*).

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas spriedumu pēc būtības.

[19] LAPK 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.
Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkta sankcijā paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – 40 *euro*. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā vairs nav jāizdara.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējam piemērotais naudas sods 40 *euro* ir atbilstošs LAPK noteiktajam.

[20] Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā Iestāde ievērojusi LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos secinājumus.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka Iestādes Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt, sods par pārkāpumu ir noteikts atbilstoši sankcijai, tas ir adekvāts pārkāpuma būtībai, un tiesa nesaskata pamatu piemērotā soda grozīšanai.

[21] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība

noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.[12]., 289.[13]., 289.[17]., 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 24.marta lēmumu Nr.726.

Noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 26.septembrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža